

ناره زووه سه وزه كان

كورتە چپرۆك

فایه ق جه میل

نیواره یه کی درهنگ روژ له کشان بو، ته نیا تیشکی باریک و بی هیژ سور تاوی زهره تاویکی دی له تیخی په نجه ره که ی سهر کۆلان خوی گه یاندوبوووه ناو هه یوان له ولاش هاژهاژو فرکه فرکی مهل و کیشوله کانی سهرداره تووه که ی ناو هه وش ئاسمانیان پر کردبو. حاجی که ریم شه که ت و بی هیژ به کیسه ی دهستی یه وه به هه نگه هه نگه گه یشته وه مال که سی به دی نه کرد به ئاسپایی خوی هه ئدایه رۆخی قوله تیینه که دووقله تووی کۆن وئیشکی هاویشته زار، سهری هه ئبری له بهر خویه وه ئه یورتان {مالتان کاول بی کیشوله ینه، قله تووه کیان به داره وه نه هیشت، په ک چهنه خوراکن قرانتان تی که وی}.... داره توو چ داره توو...!! لوتکه ی له هه موو کۆشک و سهرای دهراو پشته مائی حاجی بهرز تر ئه ستوریه که ی به قه د باوه شی دوو پیاوی که له گه ت و به خۆوه ده بو قله گه یوه کانی به قه د ده نکه قه سپیک، که س نه بوو له خزمان و دراوسی تووی مائی حاجی نه خوارد بی، ته نانه ت داره که ش سهرتا په بو یوه مهیدانی یاری وگه مه ی منالان . حاجی که ریم بیزارو ماندو ته ماشای ئه ولان و ئه ولای خۆ کرد دهنگی هه ئبری :

-- خه جاو... کچی خه جاو.. کوا دوگرده که نوژی عه سریم چوو...

خه جاو وهک گوئی له هیج نه بوبی سه لامی راست وچه پی دایه وه دوگرده که ی پیچیه وه به ره و پیل حاجی، بی یهک و دوو به توره یه وه دوگرده که ی نایه ده ست پی ووت :

_ وا دیاره ئیمروش سهرت له دختور نه دایه...!!

چهنه ساله حاجی به نه خوشیه وه ده نالی زور جار ئه یگه یانده رۆخی قه بر، هه رگیز خوی نه ده شه یواند ئه ی ووت : خه لکینه مردن به ده ست خواجه کی ئه زانی که ی ده مری ..؟

__ خه جاو قسه ی خومان بیته من پیووستیم به دختور نیه ، نابینی وهک توپ وام ... وازم ئی بیته .

__ به ئی...!! وازت ئی بیتم .... نرکه نرکی شه وانت ده زانی... تو خوا ئه مه ش چاکه م .. ئه ری پیاو بو ههنده بی وه فان...!!؟

__ [به دریزیای شه و به دیار حاجیه وه کوتکه خه و ده مباته وه، ئه ترسم له بن پالم ته واو بی ، دم نادم راده چه نم دلم خرپه ی ده کات، سینه ی هه مانه ی ئاسنگه ر ... فرکه فرکی چاوانی و پر خه پرخی شه ویان لیکردومه هات و هاوار ، هانا ده به مه بهر ره حه متی خوا مه رگی نه بیتم ئه پارامه وه رۆژی سه عاتی پیش نه م بو خۆیم بباته وه] .

حاجی له نوپژ بۆوه دوگردهكهی پیچیهوه ورده و رده خوی سوک کردو جل و بهرگهکانی نایه سه به ته که ی ته که یه وه خوی دا پال سهرینه باگر دینه توکاو یه که ی لاقانی بو دریز کرد ئینجا رووی کرده خه جاو :
 — به راست خه جاو خو تو له من نه خوش تری خوا سه لامه تت که نه ی بو خو ت پيشانی دختور نادهیت ... ؟
 خه جاو لی هاته پيش به توندی هاته وه لام :
 — به زانی خوا چاوم به دختور ناکه وی .. تو ده لی چی ... !! تیت ده گم ده ته وی ته له م بو بنیته وه ... من ژیانم بو چیه پاش تو .. خوا به م روزه ی نه کات ، حاجی له فیتی خه جاو گه یی له بهر خویه وه
 نه یورتاند (سی سائه سهرمان لیك ناوه به خوشی و ناخوشی ، خویه به ره حمه تی خو ت له م شه وه زوتر نیه ... مردن حه قه ..) .. ههر نه وه نده و حاجی لی راکشاو لیفه که ی کیشا سهر خو بی وه ی روو بکاته
 خه جاو به ناسپایی وتی :
 — بابیکه ی نه شه و به یانی خوا یه که وه هه زار قه رار ، گهر بومان کرا به یه که وه سهر له دختور ده ده یین .

[مام حاجی ته ندروستیت چاکه شک هیچ نه خوشیه کت لی ناکه م ، پیریش شهرم له که س ناکات وا هندی
 ده رمانت بو ده نوسم سهر و میشتک بیته وه سهر خو] ، قسه کانی دختوری به هه ند وه رنه گرت دایه پشت گو یی ،
 خه جاوی دا پيش و وتی :
 — کاکه ی دختور نه بی خه جاو چون بی .. ؟ .. به رده ست دختور راکشاو نه یوت :
 — دختور به راستی چ عه بیم نیه منی پی ناوی .. شوکر حاجیش ته ندروستی چاکه
 دکتور له پشکنینی ته واو بو وتیه پوری :
 پوری ماندوی پهستی خو نیشت هندی به رزه نه م ده رمانانه ی بوت نه نوسم ته واو به کار بیته هه نده نابه
 نه گه ریته وه ده قی جارن ،
 به جوته گه رانه وه مال ناوناویش خه جاو له بهر خویه وه نه یوت (نوخه ی هه زار شوکر ... مه رگت نه بینم
 حاجی ..)
 هاوین داشکاو گه رمایی له تین که ت ، پایزه تۆزویا ناسمانی شیواند ، داره تو رووت بۆوه گه لاو په لکانی
 زه رد هه لگه ران و هه لوه رین ، کیشوله کان له هه له پاسی که وتن حاجیش له کۆکه کۆکی خوی به رده وام
 ماندوو بی هیژ تاراده یه ک هاتوچوی دوکانه که ی بو ناکری ، ئیمرو سارده و ، ئیمرو بارانی پیوه یه واده بو له
 هه قته یی رۆژی ده رنه ده چو دوینی نه بی رووی کرده خه جاو :
 — خه جاو ئیمرو به هاره رۆژی زور خوشه هه ست و ده رونم زور قینجه نه م سه به ته م ده ری با سهری له دوکان
 بده م و دوو موسلمانان ببینم .
 ئیلدی ههر نیوه رۆی نه م رۆزه به هاره بانگ له بنه گو یی مه لابو دایان له ده رگا ووتیان :

— پوره خەجاو تۆ خوش تەرمەكەى حاجى رەحمەتیان بە مزگەوتى گەورەیان راسپارد نەمەش كلیلهكانى
دوكان . پوره خەجاو نەگرمەى گریان نەییوت : هەزار رەحمەت نە گۆرت ... حاجى خۆزگەم بە خۆت . ناخرى
خوا بەتۆى دا ...

ئوسترالىا